

Domáci glasovi

Štev. 25.

Lienz, sobota 1. decembra 1945.

Leto 1.

1. DECEMBER 1945.

Letošnji prvi december bo ostal v zgodovini Jugoslavije edinstven.

Titovo takozvano narodno predstavništvo je dva dni pred njim proglasilo Titovino za republiko. S tem je storjen nadaljni korak k vključitvi Jugoslavije v Sovjetsko zvezo.

To namreč zasleduje slovenska komunistična stranka od ustanovitve OF.

ZAUPANJE KOMUNISTIČNI INTERNACIONALI. Predsednik izvršnega odbora OF Josip Vidmar je za drugo obletnico OF napisal brošuro z naslovom: "Beseda o OF". Na strani 7. tega spisa pravi takole:

"A vloga Komunistične partije med nami ni bila samo notranjepolitična, temveč je imela tudi zunanjepolitičen pomen. Komunistična partija Slovenije je stranka z enakim programom, kakor ga ima vladajoča stranka v Sovjetski zvezi. Naravno je, da je njeno delo med nami vzbudilo zanimanje v vladajoči stranki v SSSR in s tem tudi v državnem vodstvu Sovjetske zveze. In kaj potem pomeni za nas zanimanje in celo naklonjenost največje vojaške velesile... čutimo že danes, a še vse drugače bomo, o tem smo trdno prepričani, to naklonjenost čutili pri mirovnih pogajanjih, pri katerih se bo naša narodna usoda dokončno urejala za dolgo bodočnost..."

Toda Osvobodilna fronta je šla v svojem programu še dalje in se je dotaknila še širšega, slovanskega vprašanja ter izjavila, da stremi k povezanosti slovanskih narodov pod vodstvom velikega ruskega naroda. S tem določilom je opredeljena vsa narodna osvobodilna volja Osvobodilne fronte..."

Ko je Boris Kidrič na konferenci Komunistične partije Slovenije 5.- 8. julija 1942 govoril o potrebi, da bodi slovensko "narodno-osvobodilno gibanje" povezano z razvojem komunističnega gibanja drugod po Evropi, in da morajo zaradi tega slovenski komunisti biti previdni, da ne bi skakali iz ojníc ter preHITEVALI razvoja, je dejal dobesedno:

"Če ne bomo preskakovali faz, bomo dosegli, da Sovjetska zveza razglasi po svetu, da je to vojna za sovjetiziranje sveta. Sledil bo zlom fašistične fronte, nevtralizacija Anglije in Amerike. Razvoj teh elementov demokratične revolucije drugod še ni tako daleč kot pri nas... Tudi ne smemo tvegati tega, da gremo s pogoji revolucije tako daleč, da se izoliramo od celotnega protifašističnega gibanja na svetu."

Cemu ta previdnost in čemu ti oziru, če je slovensko "narodno-osvobodilno" gibanje res nastalo zgolj zaradi čimprejšnje osvoboditve slovanskega naroda?

In zaključne besede na konferenci Komunistične partije Slovenije v julijum 1942 - napisal jih je Kidrič - so se glasile:

"Kakor se nismo ustrašili vseh težav pri izvrševanju nalog, ki nam jih je na vojaškem področju stavljal Partija, tako se ne bomo ustrašili teh, ki si jih post. vljamo danes. Izvršili jih bomo, če bomo neomajno zaupali našemu vodstvu, če bomo zaupali Komunistični internacionali in njenemu spretnemu komisarju antifašistu Juriju Di-

mitrovu, če bomo neomajno zaupali velikemu strategu in voditelju narodov, tovarišu Stalinu."

Najbolj odločujoči človek v Osvobodilni fronti torej priznava na vsa usta, da je uspeh slovenskega "narodno-osvobodilnega" gibanja odvisen od poslušnosti do sovjetskega maršala Stalina.

PO NAVODILIH IZ MOSKVE. Po navodilih, ki so jih komunisti dobivali iz Moskve že pred razsulom Jugoslavije, so bili točno poučeni o tem, kakšen razvoj naj se po vstopu Sovjetske Rusije v vojno izvede po vsej Evropi. Ker komunistični nastop v Španiji ni uspel, naj bi zdaj Jugoslavija postala novo njegovo žarišče. Točna navodila glede vsega, zlasti glede oborožene vstaje sta iz Moskve prinesla Prežihov Voranc - Lovrenc Kuhar in Edvard Kardelj.

V začetku Osvobodilne fronte vprašanja o obnovitvi bivše Jugoslavije sploh ni nihče omenjal. Če je kdo govoril o Jugoslaviji ali o Angležih je bil ustreljen. Vsa poročila in vsi govori funkcionarjev Osvobodilne fronte so se tedaj končavali z geslom: "Živela svobodna sovjetska Slovenija! Živel Stalin, živela Sovjetska zveza! Živel Timošenko! Živela komunistična partija!"

Kako daleč je šla vsa ta stvar, dokazuje, da so zaradi jugoslovanske usmerjenosti že leta 1941 na Blatnem klanecu pri Mirni ustrelili bivšega aktivnega častnika "Svetozarja" (partizansko ime) doma iz Niša. Privezali so ga zaradi tega na bukev, ga živnega pekli in potem ustrelili.

V tem smislu je šla tudi njihova propaganda na shodih. Trdili so neprenehoma, da je edino Sovjetska Rusija pravilno urejena država na svetu, komunizem pa edina pot za rešitev Slovencev in tista sila, ki lahko našo domovino očisti ter jo pripelje v rusko naročje. Nasloniti se je treba na Rusijo, ki nas edina more rešiti nazadnjaških podvigov...

S to propagando sta se zlasti odlikovala tajnik Komunistične partije Slovenije in Osvobodilne fronte, Boris Kidrič, ter prvak takomimenovanih krščanskih socialistov, Tone Fajfar. O tem vedo povedati številne priče iz Suhe Krajine, zlasti iz Kompolj in iz Strug.

V zasebnih navodilih so podrejenim funkcionarjem še posebej zabičevali, da morajo povsod govoriti samo v tem smislu.

Po začetku vojne med Nemčijo in Rusijo so Sovjeti hoteli pridobiti za oborožen nastop v prilog svojim koristim zlasti poljske in češke komuniste. Toda tam jim ni uspelo, pač pa so jim dali docela na razpolago breznarodni voditelji slovenskega komunizma, ki so bili po večini trockisti, to je zagovorniki neizprosne revolucije. Ti naši komunisti niso naredili po ustanovitvi Osvobodilne fronte niti enega političnega ali vojaškega koraka brez navodil iz Moskve.

Navodila je dobival Centralni komitet Komunistične partije Slovenije, ki jih je potem izvajal v Izvršnem odboru Osvobodilne fronte, čigar člani so bili itak po ogromni večini komunisti. Ves politični in vojaški razvoj Osvobodilne fronte so usmerjali po teh navodilih.

DIREKTNA ZVEZA LE Z MOSKVO. Centralni komitet Komunistične partije Slovenije in po njem Izvršni odbor Osvobodilne fronte je od prvega dneva imel radijsko zvezo z Moskvo. Tja je Osvobodilna fronta tudi vsak dan pošiljala politična in vojaška poročila, ki jih je potem objavljal "Radio Svobodna Jugoslavija".

ANCIJFILE POLITIČNO IZRINITI. Po teh navodilih iz Moskve so se komunisti, potem ko so imeli v Osvobodilni fronti vso oblast, tudi otresali bivših zaveznikov. Da je to res, priča članek, ki ga je napisal Stalin sam avgusta 1943, in v katerem pravi:

"Danes je partizanska borba v Jugoslaviji dokaj enotna. Vendar so v njej še elementi, ki imajo svoje posebne namene in cilje. Te je treba politično izriniti, da bo zmagala prava linija."

SSSR SILI NA SREDOZEMLJE. Vzrok in pobuda za nastanek slovenske Osvobodilne fronte so politični cilji Sovjetske Rusije na Sredozemskem morju in v Evropi. Po navodilih, ki jih je Izvršni odbor Osvobodilne fronte dobival iz Moskve, hočejo Sovjeti dobiti izhod na Sredozemsko morje, in sicer skozi Dardanele in čez Jadran. S tem bi dosegli svoj stoletni politični cilj, hkrati pa zadali najhujši udarec Angležem. To naj bi jim omogočila nova, sovjetska Balkanska zveza, ki bi se politično ustanovila po izvedbi komunistične revolucije. Obsegala bi bivšo Jugoslavijo, Albanijo, Grčijo, Bolgarijo in Romunijo. Ta boljševiška balkanska zveza bi se priključila Sovjetski Rusiji in postala ena izmed njenih zveznih držav.

To dokazuje, da je vse delovanje slovenske Osvobodilne fronte, potekalo pod izključnim vodstvom Komunistične partije Slovenije in pod strogim sovjetskim nadzorstvom. Osvobodilni fronti torej še zdaleč ni šlo za osvoboditev slovenske domovine, za obnovitev Jugoslavije, za kako pomoč Angležem in Amerikancem kakor je to trdila njena propaganda. Njen namen je bil ustanovitev boljševiške balkanske zveze, ki bi jo položili v naročje Stalinu. To potrjujejo razne izjave članov Izvršnega odbora Osvobodilne fronte, zšebni razgovori in njihova pisana zaupna navodila.

ZA PRIKLJUČITEV K SSSR. Izvršni odbor Osvobodilne fronte je 8. maja 1942 izdal okrožnico pod naslovom "Posebna navodila k političnemu in kulturnemu delu", ki jo je podpisal Peter Kalan - Boris Kidrič. V njej pravi:

"22. junija je obletnica napada na Sovjetsko zvezo. Politkomisarji morajo v vseh edinicah in na terenu pripraviti svečane sestanke. Sestanki morajo izzveneti zahtevno bratstvo s Sovjetsko zvezo in sploh za priključitev z vsemi ostalimi Slovani k Sovjetski zvezi."

Na zborovanju "Zbora odposlancev slovenskega naroda" v Kočevju je dne 3. oktobra 1943 govoril Boris Kidrič ter dejal:

"Osvobodilna fronta... je ugotovila in naglasila, da je usoda slovenskega naroda najtesneje povezana z usodo bratskega nam velikega ruskega naroda in vse Sovjetske zveze, ko je na slovenskih tleh prižgala mogočen plamen slovenske enotnosti pod vodstvom ruskega naroda".

Zoran Polič, član Izvršnega odbora Osvobodilne fronte, je 26. junija 1943 govoril naslednje:

"...Zavežati se moramo, da je Slovenija kakor tudi ves Balkan absolutna ruska domena, in to v političnem kakor tudi v vojaškem oziru."

Isti Polič je prav tedaj prepovedal vsem podtalnim komunističnim lističem, da bi v svojem propagandnem pisanju govorili o kaki drugi državi kakor pa samo o Sovjetski Rusiji. In spomladi 1.1943 je komunistično poveljstvo "narodno-osvobodilne vojske" dalo postreliti dosti vojakov, pa tudi komandantov, ker so se začeli obračati od ruske linije in se ogrevati za Angleže in Amerikance...

Tone Fajfar, član Izvršnega odbora Osvobodilne fronte, je meseca maja 1942 na zborovanju v Kompoljah govoril:

"Mi hočemo zvezo balkanskih narodov v sklopu v Sovjetsko zvezo. Zato bomo vse one, ki se bodo borili proti tem našim težnjam, iztrebili z vso doslednostjo."

Pero Popivoda, komandant komunistične "divizije", je maja 1943 imel v Iški grapi predavanje, v katerem je dejal:

"Borimo se za svobodo in zmago, katere bodo deležne tudi slovenske pokrajine. Vse dežele na Balkanu se bodo osvobodile. Ko bodo enkrat svobodne, bo šlo posebno zastopstvo, ki ga bo vodil tov.Tito, prosit tov.Stalina, če nas hoče v svojo zvezo.Tovariš Tito, ki se bori na Hrvaškem, se istočasno zaveda, da je slovenski partizan in bo gotovo izprosil pri tovarišu Stalinu to ugodnost, da nas priključijo v SSSR.

S proglasitvijo Titovine za republiko je storjen zopet korak naprej k priključitvi Jugoslavije v Sovjetsko zvezo. Tako se naša domovina na žalost vedno bolj oddaljuje od zapadnih zaveznikov in prehaja pod izključno sovjetsko območje.

Nas pa ti dogodki prav nič ne žalostijo, ker smo prepričani, da čim hitreje se bodo razvijali, tem preje bo vprašanje Jugoslavije rešeno in rešeno dobro.

Tako nam je za letošnji prvi december dal oklic Titovine za republiko novega upanja, da se bodo dogodki začeli še hitreje razvijati. Vemo pa, da se morajo razvijati le v za nas ugodno smer.

ŠE PIŠIMO V AMERIKO

Iz Amerike prihajajo poročila o ugodnem vplivu pisem, ki jih tja pišejo slovenski begunci. Naši rojaki polagoma spoznavajo resnico in uvidevajo, da gre slovenskim komunistom zgolj za boljše vizacijo Balkana. Precej naših pisem je objavila "Ameriška domovina", edini ameriški slovenski dnevnik. Kot pravijo poročila iz Amerike, dobiva ta list zadnje čase vedno več naročnikov prav zaradi vesti, ki jih prejema od nas in jih objavlja.

Več beguncev je tudi že prejelo odgovore na svoja pisma, poslana svojcem v Ameriko.

Razumljivo je, da je slovenske komuniste hudo ujezilo, ko so začutili, da smo z odkrivanjem resnice postavili njihovo propagando na laž. V ljubljanskih listih zdaj pozivajo ljudi, naj pišejo v Ameriko ter dokazujejo, da je "reakcija" kriva vsega gorja slovenskega naroda.

Da ne bodo slovenski komunisti naših ameriških rojakov ponovno zmešali z lažno propagando, zato še in še pišimo Slovincem v Ameriki in jim pojasnujemo, po čigavi krivdi je prišlo do sedanjega žalostnega stanja na Slovenskem. Pisma naj bodo na čim tanjšem papirju in v čim tanjših kuvertah, da gredo lahko z zračno pošto. Oddajajte jih slovenskim taboriščnim vodstvom.

PARTIZANI V EMIGRACIJO. - V okolici Celja je že leta 1941. strašil sloviti partizanski poveljnik "Borlak". Prej zagrizen jugoslovanski nacionalist, je med vojno zbežal v hribe. Bil je poveljnik kozjanskega Odreda in je sredi najhujšega gestapovskega terorja izvedel napad na Celje, kjer je izpeljal, iz zaporov 300 jetnikov. Po zlomu nemške vojske je postal okrožni sekretar v Rim. Toplicah. Ker je kljub visoki funkciji ostal še kolikor toliko pošten je prišel v spor s KP. in njenim vodstvom. Ko so pobijali Srbe in slovenske vojake, se jez vodstvom ponovno sprl in je zbežal v inozemstvo. Točno ve za grobove pobitih pri Rimskih Toplicah. - To je "svoboda" če celo taki funkcionarji bežijo v emigracijo!